

# بسم الله الرحمن الرحيم

السلام عليك يا ابا عبدالله، السلام عليكم ورحمة الله و بركاته

## محتویات

۱ تذکر ولایت

۲ قدردانی از شیعه

۳ شرایط شیعه

۴ ارجاعات

## تذکر ولایت

پیامبر (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمود: بعد از من، امت من هفتاد و دو فرقه خواهند شد. بعضی از مورخین نوشته‌اند دوازده فرقه، بعد فرمود: تنها یک فرقه از اینها ناجی‌اند. بقیه را کنار زد. سوال شد: ناجی کیست؟ فرمود: کسانی که دوازده امام، چهارده معصوم (علیهم السلام) را قبول داشته باشند، ما را حجت خدا بدانند و بدانند که خدای تبارک و تعالی ما را مدیر عامل خلقت قرار داده است، طوری قرار داده که اگر ما نباشیم در هر زمانی، عالم فروریزان می‌شود. پس تمام این عالمی که سرپاست، الآن به واسطه وجود مبارک امام زمان (عج الله فرجه) است. همانطور که در زمان امیرالمومنین (علیه السلام) به واسطه آن حضرت بود و در زمان هر امامی به واسطه آن امام بود.

چهارده معصوم علیهم السلام یک نورند، جزء خلق نیستند. چرا؟ هیچ جا نداریم، نمی‌گوید اگر عیسی نباشد یا موسی نباشد یا ابراهیم نباشد، تمام خلقت فروریزان می‌شود، هیچ جا نداریم. من اغلب کتب را در نظر دارم. اگر شما خبر تازه‌ای دارید، من انعام می‌دهم. ما همه صد و بیست و چهار هزار پیامبر را قبول داریم؛ اما هیچ‌کدام را خداوند تبارک و تعالی نفرموده، تا حتی ابراهیم را، که اگر نباشد عالم فروریزان می‌شود. می‌فرماید: اگر حجت نباشد عالم فروریزان می‌شود.

«إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا

تسليماً»<sup>[1]</sup> خداوند متعال می فرماید: همه ما باید تسلیم پیامبر باشیم؛ نه تنها زمینی‌ها که به آسمانها هم اشاره می‌شود. ای ملائکه! تسلیم پیامبر (صلی الله علیه و آله و سلم) شوید. حالا که همه تسلیم شدند، پیامبر (صلی الله علیه و آله و سلم) برای ما سنت آورده است. نماز، روزه، زکات و... ما باید تمام اینها را بپذیریم. حالا که اینها را پذیرفتی خداوند تبارک و تعالی یک امر دارد. درباره پیامبر می‌فرماید: «وما ينطق عن الهوى، إن هو إلا وحي يوحى، علمه شديد القوى»<sup>[2]</sup> یعنی هر چه می‌گویند، از جانب خدا می‌گویند.

همانطور که می‌دانیم بعد از صد و بیست و چهار هزار پیامبر، به پیامبر آخرالزمان قرآن نازل شده است. خود پیامبر (صلی الله علیه و آله و سلم) جسمش خیلی مبارک است، اما امرش مبارک‌تر است، امر او واجب است. حالا که ذره‌ای درباره معرفی علی (علیه السلام) کندی شد می‌فرماید: هیچ کار نکرده‌ای. «یا أيها الرسول بلِّغ ما أنزل إليك من ربك وإن لم تفعل فما بلِّغ رسالته»<sup>[3]</sup> یعنی اگر این کار را نکردی، رسالت تو تمام نیست؛ پس پیامبر (صلی الله علیه و آله و سلم) به امر خدا علی (علیه السلام) را معلوم کرده است. حالا می‌فرماید: «اليوم أكملت لكم دينكم وأتممت عليكم نعمتي»<sup>[4]</sup> یعنی تکمیل شد به ولایت.

رسالت قبول است، محترم است. روزه، نماز، زکات و... احکام است. اما اصل رسالت، قبولی ولایت است. درباره آنهایی که قبول نکردند فرمود: مرتد و کافرند. هر کس می‌خواهد باشد این عمومی است، خصوصی نیست.

خداوند متعال می‌فرماید: هر کس علی را به «اليوم اكملت لكم دينكم»<sup>[4]</sup> قبول نکند، به عزت و جلال! اگر به اندازه همه جن و انس عبادت کند، او را به رو به جهنم می‌اندازم. حالا همین‌طور که آیه «ان الله و ملائكته يصلون على النبي»<sup>[5]</sup> برای پیامبر (صلی الله علیه و آله و سلم) نازل شد، خود امیرالمومنین هم امر دارد: خود علی (علیه السلام) در جنگ صفین می‌فرماید: «انا قرآن ناطق» قرآن؛ یعنی کلام الله؛ یعنی کلام من، قرآن است؛ پس همان‌طور که می‌فرماید باید تسلیم پیامبر (صلی الله علیه و آله و سلم) بشوید، باید تسلیم علی (علیه السلام) بشویم.

حالا کسی که تسلیم علی (علیه السلام) هست، شیعه است، کس دیگری تسلیم علی (علیه السلام) نیست. از طرفی خداوند متعال می‌فرماید: من اعمال متقی را قبول می‌کنم؛ چون متقی تسلیم علی (علیه السلام) است، همین‌طور اصحاب یمین؛ چون تسلیم علی (علیه السلام) هستند؛ چون بی علی (علیه السلام)، اعمال قبول نیست.

## قدردانی از شیعه

حالا همین‌طور که خداوند تبارک و تعالی حمایت از وجود مبارک امیرالمومنین (علیه السلام) می‌کند همین‌طور الان حمایت از وجود مبارک ولی الله الاعظم امام زمان (عج الله فرجه) می‌کند. (گرچه به ظاهر غایب است؛ اما امر او حاضر است) و همین‌طور از شیعه حمایت می‌کند.

شیعه خیلی مقام دارد. امام صادق (علیه السلام) می‌فرماید: اگر هر کس شیعه ما را دوست نداشته باشد و بگوید ما را دوست دارد، دروغ گفته است؛ اول باید شیعه ما را دوست داشته باشد. همچنین خدای متعال می‌فرماید: اگر کسی توهین به یک شیعه و مؤمن کند، خانه مرا خراب کرده است.

عالم برجسته‌ای سؤال کرد: اینکه می‌فرماید: اگر علی (علیه السلام) را قبول نداشته باشی به «اللیوم اکملت لکم دینکم»<sup>[۴]</sup> به رو به جهنم می‌اندازم، این به رو انداختن، یعنی چه؟ گفتیم: یعنی آبرو ندارد. کسی آبروی دنیا و آخرت دارد که ولایت دارد. تمام ارزش بشر به ولایت است.

پس خداوند تبارک و تعالی حمایت از امیرالمومنین (علیه السلام) می‌کند؛ اما به واسطه علی (علیه السلام) حمایت از شیعه می‌کند.

اینکه چرا اینقدر شیعه احترام پیدا کرده است؟ چون تولی و تبری دارد، چون پیامبر فرمود: دین، تولی و تبری است؛ یعنی باید از دشمنان علی (علیه السلام) بدمان بیاید و از دوستان ایشان خوشمان بیاید.

روایت صحیح داریم که اگر کسی پدرت را کشت، اگر علاقه‌ای با امیرالمومنین دارد باید او را عفو کنی. هرچند پدر تو را کشته باشد؛ پس معلوم می‌شود: اصل دین،

تولی و تبری است.

پیامبر (صلی الله علیه و آله و سلم) وقتی می‌خواست از دنیا برود، فرمود: دو چیز بزرگ می‌گذارم، قرآن و عترت. حالا شیعه باید هم عترت را و هم قرآن را قبول کند؛ اما بعضی گفتند: «حسبنا کتاب الله» یعنی ما فقط کتاب خدا را قبول داریم. حالا می‌فرماید: اینها مرتد و کافرند؛ پس، نباید جزء اینها باشیم که مرتد و کافر باشیم. ما باید طبق فرمایش پیامبر (صلی الله علیه و آله و سلم) هم قرآن و هم عترت را قبول کنیم؛ چون عترت و قرآن توأم با هم هستند.

تکرار می‌کنم: عترت؛ یعنی چهارده معصوم، از همه آنچه که روی زمین و آسمان‌ها است، مصداق این فرمایش امام صادق (علیه السلام) نداریم که می‌فرماید: اگر ما نباشیم، زمین اهلش را فرو می‌برد؛ اما اینجا می‌گوید ما حجتیم از برای خلقت، مادر زهرا حجت است از برای همه ما.

خدا در حدیث کساء می‌فرماید: من تمام خلقت را به واسطه اینها خلق کردم.

حالا کار شیعه آنقدر بالا می‌گیرد که حضرت می‌فرماید: هر کس لقمه‌ای به دوست ما داد، ثواب حج واجب و عمره به حساب او نوشته می‌شود، هر کس او را یاری کرد ما را یاری کرده، یا می‌فرماید: هر کس او را دوست نداشته باشد، دروغ می‌گوید که ما را دوست دارد. همانطور که شیعه، امام را قبول می‌کند، امام هم این همه او را احترام می‌کند.

امام صادق (علیه السلام) می‌فرماید: شیعه‌هایمان را پخش می‌کنیم تا به واسطه آنها شهرها و روستاها حفظ شود و باز می‌فرماید: همه اینها را در روز قیامت زیر سایه عرش خدا جمع می‌کنیم. از طرفی می‌فرماید: زیر سایه دشمنان ما نروید؛ اگر بروید حق به گردن شما پیدا می‌کنند. حق به گردن شما، حق ماست.

قبولی عبادت، ولایت است و قبولی ولایت، اطاعت است. حالا شیعه باید فرمان امام را ببرد و برای خودش مصداق درست نکند. (بعضی مقدس‌ها برای خود مصداق درست می‌کنند) شاه عبدالعظیم حسنی خدمت امام هادی (علیه السلام) می‌رسد و عرض می‌کند آمده‌ام عقاید را بگویم. می‌فرماید: بگو عزیزم. می‌گوید: واجبات را به جا می‌آورم و ترک محرمات می‌کنم. اگر شما که امام و حجت من

هستی، امر کنی سیبی یا اناری نصفش حلال است و نصفش حرام، نیمه حلالش را می‌خورم و نیمه حرامش را دور می‌اندازم و پس از این با همین عقیده کنار رفت. چرا؟! چون او به غیر از امام کسی را واجب‌الاطاعه نمی‌بیند، حجت خدا را واجب‌الاطاعه می‌داند. حالا خدا به او عظمت می‌دهد. می‌فرماید: هر کس شاه عبدالعظیم حسنی را زیارت کند امام حسین (علیه السلام) را زیارت کرده؛ چون امر امام را زیارت کرده. رفقای عزیز! من هم دلم می‌خواهد شما اینطور باشید. امر وجود مبارک حجت بن الحسن، امام الانس و الجن (عج الله فرجه) را اطاعت کنید تا شاه عبدالعظیم حسنی بشوید. شما خودتان بهتر می‌دانید اطاعت یعنی چه؟! اطاعت؛ یعنی گناه نکنید. امام صادق (علیه السلام) می‌فرماید: شما عضو مایید، هر وقت گناه کردید جدا می‌شوید.

خداوند تبارک و تعالی می‌فرماید: اگر رفیقی داشته باشی که مرا به یاد تو آورد، اگر با او بسازی، قصری به تو می‌دهم که خلق اولین و آخرین را در آن جای دهی. رفقای عزیز! بیاید رفیقی بگیرید که خدا آن قصر را به شما بدهد. رفقای عشقی و خیالی را از سرتان بیرون کنید.

رفقای عزیز! من نزدیک به هشتاد سال دارم. به مرگ نزدیکم. خیلی توجهم به شما رفقا است. شما که این کتاب را می‌خوانید دلم می‌خواهد مثل شاه عبدالعظیم حسنی بشوید.

طبق روایت، شیعه‌ای که پیرو چهارده معصوم شد، خدای تبارک و تعالی به او سمت می‌دهد. می‌فرماید: اگر شیعه‌ای در شهری باشد آن شهر ایمن است. همانطور که امام رضا (علیه السلام) به زکریا می‌فرماید: زکریا در قم بمان تا قم به واسطه تو حفظ شود.

شما اگر ولایت را حفظ کردی؛ یعنی چهارده معصوم را حفظ کردی؛ خداوند حفظت می‌کند. تو باید چهارده معصوم را در وجودت حفظ کنی.

در روایت دیگر آمده است: شخصی نزد امام صادق (علیه السلام) آمد و عرض کرد: عربی هستم که از راه دوری می‌آیم. خیلی دلم می‌خواهد همیشه خدمت شما برسم چه کنم؟ حضرت فرمود: آیا می‌خواهی جمع ما را زیارت کنی؟ آن شخص گفت: چه از این بهتر! حضرت فرمود: در همان حوالی شخصی را پیدا کن

که ما را قبول دارد و امیرالمومنین را به «الیوم اکملت لکم دینکم»<sup>[۴]</sup> قبول دارد، به دیدن او برو؛ دیدن او، ثواب زیارت جمع ما را دارد.

از من سؤال شد که چطور می‌شود که ثواب زیارت جمع را به او می‌دهند؟ گفتم: امام، خود نور است؛ اما مؤمن، محبت چهارده معصوم (علیهم السلام) را دارد. ما به واسطه این محبت است که او را زیارت می‌کنیم و الا جسم که چندان مهم نیست؛ پس روایت صحیح است.

## شرایط شیعه

چرا پیامبر (صلی الله علیه و آله و سلم) می‌فرماید: «سلمان منا اهل البیت»؟ یعنی شما می‌توانید آنقدر ترقی کنید که جزء اهل بیت شوید، پس چرا جزء گناه می‌شوید؟ چرا جزء بدعت‌گذار می‌شوید؟ چرا سرپیچی می‌کنید؟ دنیا می‌گذرد. شما اگر اینجا عضو اینها شدی، آنجا هم عضو هستی.

بی‌جهت که خدا به سلمان سلام نمی‌رساند. حالا سلام الله علیه می‌شود. امام صادق (علیه السلام) می‌فرماید: عضو ما هستید؛ اگر گناه کنید جدا می‌شوید.

«به دینم! والله! دلم می‌خواهد شما همه سلام الله علیه شوید. من که مقصد دیگری ندارم. من چه احتیاجی به شما دارم؟ من یقین دارم فرمایش آقا امام حسن (علیه السلام) درست است. امام ما است، حجت ما است، می‌فرماید: صبح کردم در حالی که یقین کردم روزی مرا کسی نمی‌خورد و یقین کردم مردن را و.... بیایید عزیزان من پیرو امام حسن (علیه السلام) شوید. تو اگر یقین کنی، دیگر مال حرام نمی‌خوری. اگر به قیامت یقین کنی، گناه نمی‌کنی. این کارها را نمی‌کنی.»

«علم الیقین، حق الیقین، یقین»

مثل اینکه علم دارید که عالم صانعی دارد، اعتراف هم می‌کنیم که درست است، می‌گوییم بر حق است، عالم صانعی دارد؛ اما یقین نداریم. کجا یقین نداری؟ آن موقع که گناه می‌کنی.

از شرایط شیعه این است که محبت به دنیا نداشته باشد.

روایت صحیح داریم که حضرت عیسی (علیه السلام) که به آسمان رفت، از او سؤال شد چه آورده‌ای؟ می‌گوید: سوزن و نخ. همانجا او را در آسمان چهارم نگه می‌دارند. شیعه باید محبت خدا، قرآن و چهارده معصوم را داشته باشد، شیعه واقعی نباید به قدر سوزن و نخ محبت داشته باشد، وگرنه به اوج آسمانها نمی‌تواند برسد.

در جای دیگری پیامبر (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمود: هر کس به عمل قومی راضی باشد، جزء آن قوم است. امام سجاد (علیه السلام) می‌فرماید: هر چیزی را دوست داشته باشی با آن محشور می‌شوی. اگر محبت چهارده معصوم (علیهم السلام) داری با اینها محشور می‌شوی؛ پس ما نباید محبتی به غیر از اینها داشته باشیم.

اگر دنیا می‌خواهید، باید برای آبرویتان بخواهید، خانه و ماشین و... داشته باشید؛ اما محبتش را نداشته باشید. پیامبر (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمود: «حب الدنيا راس كل خطيئة» اما دنیایی که به غیر از امر باشد. وقتی محبت نداشته باشی تا ندای «**جاء الحق وزهق الباطل**»<sup>[6]</sup> را شنیدی، می‌دوی. والله، اگر محبت دنیا باشد، نمی‌توانی بگذری. همانطوری که آن شخص صابون فروش با وجود آن همه گریه و التماس که برای دیدن امام زمان (عج الله فرجه) کرد، وقتی باران گرفت، نگران صابونهایش شد. حضرت فرمود: صابونی! برو دنبال صابونهایت. این شخص محبت صابونها را داشت. امام زمان (عج الله فرجه) او را نمی‌پذیرد؛ پس دنیا را اگر می‌خواهید، برای آبرویتان بخواهید؛ اما امر امام را بالاتر بخواهید و منتظر ندا باشید.

تمام اینها مثل امانتی در دست شما است؛ اما صاحب امانت، ولی الله الاعظم (عج الله فرجه) است.

رفقای عزیز! این قدر این در و آن در نزنید و خودتان را گرفتار وام و قرض نکنید. اینها شما را از حقیقت باز می‌دارد. قانع و راضی باشید و باور کنید که امورتان می‌گذرد. خدا را اگر قبول دارید، می‌فرماید: «**والله خير الرازقين**»<sup>[7]</sup> وقتی این آیه را می‌شنوم تف به روی خودم می‌اندازم که خدایا، مگر ما تو را قبول نداشتیم که

قسم می‌خوری؟ حالا باز هم باور نکرده‌ایم و خودمان را مبتلا می‌کنیم.

و اشاره آخر اینکه: امام سجاد (علیه السلام) می‌فرماید: هر که را دوست داری با او محشور می‌شوی. رفقای عزیز، اینقدر به صفحه ماهواره و تلویزیون و ویدئو نگاه نکنید. می‌بینید، خوشتان می‌آید و با آنها محشور می‌شوید. ای کاش محبت خدا و پیامبر (صلی الله علیه و آله و سلم) و ائمه (علیهم السلام) داشته باشید تا با آنها محشور شوید.

چرا می‌فرماید در آخرالزمان، هر کس دینش را حفظ کند هم درجه با پیامبر است؟ من می‌خواهم شما هم درجه پیامبر باشید. از خدا بخواهید اینطور شوید که هم دنیا داشته باشید و هم آخرت.

رفقای عزیز! همه این حرفها باید با یقین خوانده شود و الا حرف لوث می‌شود.

ما باید یقین به ولایت داشته باشیم. نه فقط حرف ولایت بزنیم؛ اما بعضی‌ها این را سرسری می‌گویند؛ اما اصل یقین است. کجا یقین نداری؟ آن موقع که گناه می‌کنی. خدا که گناه را قبول نمی‌کند، اصحاب یمین گناه نمی‌کنند. من انتظار دارم همه شما اینجوری باشید.

رفقای عزیز! بیایید از این حرفها قدردانی کنید و بهشت بروید. تمام اینها با روایت و حدیث صحیح مطابق است.

یا علی

ارجاعات

1. ↑ (سوره الأحزاب، آیه 56)
2. ↑ (سوره النجم، آیه 3)
3. ↑ (سوره المائدة، آیه 67)
4. ↑ (سوره المائدة، آیه 3) ۴/۳ ۴/۲ ۴/۱ ۴/۰
5. ↑ (سوره الأحزاب، آیه ۵۶)
6. ↑ (سوره الإسراء، آیه 81)
7. ↑ (سوره الجمعة، آیه 11)



